

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, (jud. M. Anton, V. Cotorobai, A. Bostan)

## DECIZIE

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios  
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Filincova  
Galina Stratulat  
Iurie Bejenaru

Examinând recursul declarat de către Gareev Iurii și Bazelciuc Olga,  
în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de  
Gareev Iurii, Bazelciuc Olga împotriva SRL "Farmina Plus" privind repararea  
prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 06 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a  
fost restituită cererea de apel depusă de Gareev Iurii, Bazelciuc Olga împotriva  
hotărârii suplimentare din 19 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

### c o n s t a t ă:

La 05 noiembrie 2018, Gareev Iurii, Bazelciuc Olga s-au adresat în instanță cu  
o cerere de chemare în judecată îndreptată către SRL "Farmina Plus" privind  
repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea suplimentară emisă de Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din  
19 februarie 2020, a fost încasat în mod solidar de la reclamânți în beneficiul părâtei  
cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3500 lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii suplimentare emise de instanța de fond, la 20  
martie 2020, Gareev Iurii, Bazelciuc Olga au declarat apel asupra hotărârii  
suplimentare a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 februarie 2020,  
solicitând instanței de apel admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu  
emiterea unei decizii de respingere a pretențiilor înaintate.

Prin încheierea din 18 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, nu a fost dat curs  
cererii de apel depuse de Gareev Iurii, Bazelciuc Olga din motivul neprezentării  
cererii de apel motivate traduse în modul stabilit de lege, în limba de stat, acordându-  
le pentru aceasta 10 zile de la data comunicării prezentei încheieri.

Prin încheierea din 06 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituită cererea de apel depusă de Gareev Iurii, Bazelciuc Olga împotriva hotărârii din 19 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

La 07 septembrie 2020, Gareev Iurii, Bazelciuc Olga au declarat recurs împotriva încheierii din 06 august 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudicare pentru examinarea apelului.

În motivarea recursului au indicat că, în legătură cu situația de urgență în domeniul sănătății, la 01 iunie 2020, s-au mutat temporar cu traiul la vila lor în afara municipiului Chișinău. Astfel, în municipiu veneau pentru câteva zile pentru a ridica pensia de la oficiul poștal și a cumpăra cele necesare.

În circumstanțele descrise, la 05 septembrie 2020, revenind în Chișinău pentru a ridica pensia, au găsit în cutia poștală plic din 19 august 2020 cu semne de aviz rupt. Din conținutul plicului au aflat despre restituirea apelului depus, iar din încheierea instanței de apel au aflat despre existența altei încheieri prin care nu s-a dat curs apelului. Recurenții au menționat că nu au primit încheierea instanței de apel din 18 iunie 2020, or nu se aflau la domiciliu.

Potrivit prevederilor art. 425 al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Conform art. 426 alin. (3) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Având în vedere că, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 august 2020, fără a se cunoaște cu certitudine despre data recepționării acesteia de către recurenți, iar recursul a fost declarat la 13 iulie 2020, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul în termen.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gareev Iurii și Bazelciuc Olga urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 10 alin. (1) al Codului de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit art. 16 al Codului de procedură civilă, neexecutarea nemotivată a

actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

În corespundere cu art. 100 alin. (1) al Codului de procedură civilă, actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, iar conform art. 110 al aceleiași legi, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit art. 113 al Codului de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Prin prisma normelor de drept citate, raportate la înscrisurile speței, Colegiul constată că, Gareev Iurii și Bazelciuc Olga depunând cerere de apel, aveau obligația ca această cerere să corespundă exigențelor legii, atât indicată în încheierea instanței de apel, cât și stabilită expres de legea procesuală.

Astfel, prevederile art. 365 al Codului de procedură civilă impun oricare cerere de apel cu niște condiții de formă și conținut, care și în lipsa indicației instanței de apel, urmează a fi respectate de orice justițiabil.

Totodată instanța de recurs reține prevederile art. 38 al Codului civil, potrivit căruia, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are reședința obișnuită. Reședința temporară a persoanei fizice este locul unde își are locuința temporară sau secundară. Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decît atunci cînd cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenția de a avea acolo reședința obișnuită. Dovada intenției rezultă din declarațiile persoanei făcute la autoritățile competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declarații, din orice alte împrejurări de fapt.

Din materialele cauzei reiese cu certitudine că, Gareev Iurii și Bazelciuc Olga au indicat doar o singură adresă de domiciliu, adresă la care a fost expediată toată corespondența.

Într-adevăr, legislația civilă nu impune limite ca o persoană fizică să poată avea și alte adrese pentru corespondență sau adrese de reședință, însă acestea urmînd a fi cunoscute atât de părți, cât și de către instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul trage concluzia că, instanța de apel și-a îndeplinit obligația pozitivă de comunicare a actului de procedură emis și i-a comunicat recurenților încheierea prin care nu s-a dat curs apelului.

Colegiul apreciază critic alegațiile recurenților ce țin de faptul că aceștia au fost plecați de la domiciliu la o reședință temporară în legătură cu situația de urgență în sănătate publică, or aceste declarații nu justifică vina instanței de apel în ceea ce ține de comunicarea actelor de procedură la unicul domiciliu cunoscut al părților, or

pentru opozabilitatea schimbării domiciliului, fie și a celui temporar, recurenții urmau să anunțe instanța de apel despre aceasta, în special, în cazul în care aceștia au depus o cerere de apel și așteptau să fie notificați despre mersul procesului și/sau despre finalitatea lui.

Reținând cele constatate, precum și obligația părților și participanților la proces de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale, Gareev Iurii și Bazelciuc Olga urmau să depună cererea de apel în conformitate cu exigențele legii precum și să înlăture neajunsurile stipulate în termenul și modul stabilit de lege.

Jurisprudența CtEDO reiterează obligația părții de a lua măsurile necesare pentru protecția drepturilor sale de acces la justiție, inclusiv prin manifestarea diligenței în exercitarea drepturilor sale procedurale și a interesului față de soarta dosarului vizat (cauza van Harn vs. Germania, hotărâre din 11 septembrie 2007, cauza Pîrnău ș.a. vs. Republica Moldova, hotărâre din 31 ianuarie 2012 și cauza SA Universul vs. Republica Moldova, hotărâre din 10 iulie 2012).

Totuși, „dreptul la o instanță” nu este absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, supus limitărilor, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului. Garantând părților în litigiu un drept efectiv de acces la o instanță care să hotărască asupra „drepturilor și obligațiilor lor cu caracter civil”, articolul 6 § 1 acordă statului dreptul de a alege liber mijloacele care să fie utilizate în acest scop.

În acest sens, Curtea Europeană a statuat că restricția impusă accesului la o instanță judecătorească sau un tribunal nu va fi compatibilă cu articolul 6 § 1, decât dacă aceasta urmărește un scop legitim și există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit (a se vedea, Tinnelly & Sons Ltd and Others și McElduff and Others vs. the United Kingdom, hotărârea din 10 iulie 1998).

În baza celor constatate, Colegiul notează că există o proporționalitate rezonabilă între mijloacele folosite și scopul legitim urmărit în situația în care nu a fost efectuată înlăturarea neajunsurilor stabilite, iar soluția instanței de restituire a apelului nu poate fi privită, în principiu, ca o restricție asupra dreptului de acces la un tribunal.

Luând în considerație cele indicate mai sus, Colegiul apreciază recursul declarat de Gareev Iurii și Bazelciuc Olga, ca unul neîntemeiat și care necesită a fi respins, cu menținerea încheierii din 06 august 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Gareev Iurii și Bazelciuc Olga.

Se menține încheierea din 06 august 2020 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gareev Iurii, Bazelciuc Olga împotriva SRL ”Farmina Plus” privind repararea prejudiciului material și

încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru